

אחד ותמרה היבשה. בין שראו המים יבשה, היו עולים ונגביהם לכטotta בבראשונה, עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא גנסו, שכתוב (תהלים כד) מן גערתך גנsson.

ואף על פי שהיו נסימ, לא היו משליכים. מה הטעם? מפני שהיו מכבים עליה בתהלה, ועכשו נסימ מפניה. מה עשה הקדוש ברוך הוא? נטל במין צורו של חרש, וחקק בו שם של שבעים ושנים שמוח והשליך לתוך המים, ועמדו מיד ונשתקכו.

ובאייה מקום עמדיו? באיזו, שכתוב (שם) מצין מכלילIFI, זה שמו של הקדוש ברוך הוא. וכשהארץ מתמוצעת, אינה מתמוצעת אלא ממקום זה,

שהיא מקום העולם. רבי פרת אומר, הנשבה באמת, בשמו של צורו זה שחתום בו שמו, מסתלק למלחה בחרורה, ומתקים בו, והעולם מתקים. והנשבה לשקר, אוthon צורו עולה ורואה שהוא שוא, ואז העולם מתמוצעת, ורואה לחזור לתהו ובזהו. אין העולם מתקיים, אלא על שמו החתום באמת. ועל זה כתוב (שםות כ) לא תשא את שם

ה' אליהיך לשוא.

רבי חזקיה אומר, מקום כל העולם בלו, היא העולם בלו היא נקודה אחת, אשר עליה עמד הפל. ותפבוד אינו ברוך אלא ממוקומו. (יחזקאל יב) ברוך בבוד ה' ממוקומו. מה זה ועמודיך יתפלצון. רבי פרחיה אומר, רבי פרחיה אומר, אלו העמודים התומכים היסוד, וכיימו של העולם עליהם. וכמה הם? ז', שכתוב (משל ט) חצבה עמודיך שבעה. היסוד של אוטם שבעה.

היבשה. בין שראו המים היבשה, היו עולים ונגביהם לכטotta בבראשונה, עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא גנסו, דכתיב (תהלים כד) מן גערתך גנsson.

יאף על פי שהיו נסימ, לא היו משליכים. מפני שהיו מכבים עליה בתהלה, ועכשו נסימ מפניה. מה עשה הקדוש ברוך הוא. נטל במין צור של חרש, וחקק בו שם של ע"ב שמות, והשליך לתוך המים, ועמדו מיד, ונשתקכו.

ובאייה מקום עמדיו. באיזו. דכתיב, (שם נ ב) מצין מכלל יופי, זה שמו של הקדוש ברוך הוא. וכשהארץ מתמוצעת, אינה מתמוצעת אלא ממקום זה, שהוא מקום העולם.

רבי פרת אומר, הנשבה באמת בשמו של הקדוש ברוך הוא, צור זה שחתום בו, שמו, מסתלק למלחה בחרורה, ומתקים בו, והעולם מתקים. והנשבה לשקר, אוthon צורו עולה ומסתלק, ורואה שהוא שוא, ואז העולם מתמוצעת, ורואה לחזור לתהו ובזהו. אין העולם מתקיים, אלא על שמו החתום באמת. ועל הדא כתיב, (שםות כ) לא תשא את שם ה' אליהיך לשוא.

רבי חזקיה אומר, מקום כל העולם בלו, היא נקודה אחת, אשר עליה עומד הפל. ותפבוד אינו ברוך אלא ממוקומו. דכתיב, (יחזקאל יב) ברוך בבוד ה' ממוקומו.

מאי ועמודיך יתפלצון. רבי פרחיה אומר, אלו עמודים סמכין יסודא, וקיימת דעתמא עליהו. וכמה אינן. שבעה. דכתיב, (משל ט א) חצבה עמודיך שבעה. יסוד דאיןון סמכין, צדיק אחד. דכתיב, (שם י כה) וצדיק יסוד